

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Karsten Egtved [<mailto:karsten010982@hotmail.com>]

Sendt: 27. november 2006 22:30

Til: EvaKjer.Hansen@socialministeriet.dk; min@sm.dk; nis@sm.dk; sgr@sm.dk

Cc: Hans Andersen; Anne-Mette W. Christiansen; Pia Kristensen; Mia Falkenberg; Tina Petersen; Tom Behnke; Per Ørum Jørgensen; Lotte Bundsgaard; Hüseyin Arac; Lene Hansen; Lise Von Seelen; Martin Lidegaard; Bente Dahl; Line Barfod; Charlotte Antonsen; Troels Lund Poulsen; Birthe Skaarup; Martin Henriksen; Charlotte Dyremose; Anita Knakkegaard; René Skau Björnsson; Kirsten Brosbøl; Lone Dybkjær; Anne Baastrup

Emne: Kan det have sin rigtighed og hvad vil De gøre fru Minister for at det ikke sker

Prioritet: Høj

Kære Fru Eva Kjer Hansen, socialminister samt medlemmer af Folketingets Social-Udvalg

Undertegnede var her til aften, dels som tidligere bruger af det psykiatriske system, samt som pårørende til en nuværende bruger af det psykiatriske system til en aften med foredrag, der blev afholdt af Landsforeningen for Bedre Psykiatri.

Det var en aften der både var kedelig, informativ men absolut også følelsesmæssigt oprørende.

Med til aftenens forsamling af pårørende, var bl.a. et venindepar til en ung kvinde mellem 20 og 24 år, som er havnet i et dødvande, hvor hun ikke kan få økonomisk hjælp, på trods af hendes rådighedsbeløb i forhold til hendes udgifter, reelt truer med at gøre hende hjemløs.

Den situation som jeg kun har gennem veninderne og ud fra venindernes spørgsmål til talerne fra Bedre Psykiatri, har fået mig til at rejse et par spørgsmål samt, såfremt der findes det hul i loven, som 20-24 årige psykisk syge falder i, krav om at dette hul lukkes.

Sagen er fremstillet som følger, og desværre lader den ikke til at være enestående i det psykiatriske system:

Kvinden er mellem 20 og 24 år. Hun har perioder hvor hun klarer sig godt, men lige nu er hun indlagt i et bofællesskab. Her skal hun betale leje til. Det til trods skal hun også betale husleje for at kunne beholde sin lejlighed, en husleje der i forvejen knapt nok var penge til.

Lejligheden alene koster 4500 om måneden og kvinden får grundet kontanthjælpsloftet maks. udbetalt 4700 om måneden, og når hun nu skal betale for at bo i bofællesskabet, fordi hun periodisk ikke kan klare at bo derhjemme, samt har et behov for en behandling dette fællesskab kan tilbyde, har hun reelt ikke råd til at betale huslejen både hjemme og for ophold på stedet.

Det betyder at kvinden i julegave af det offentlige får, et ophold på egen regning i bofællesskabet for psykisk syge personer, samtidig med at hun bliver hjemløs. Alt sammen tilsyneladende pga. hun ikke er under 20 eller for den sags skyld over 24 og dermed tilsyneladende med mulighed for at modtage ekstra økonomisk hjælp.

Jeg vil med baggrund i denne - jeg gentager ikke enestående situation - spørge Dem fru Eva Kjer Hansen, om De stiller Dem tilfreds med at psykisk syge, udover at skulle slås med at blive behandlet (med de op og nedture det medfører) også skal slås sideløbende med en dårlig økonomi, samt som i dette tilfælde at miste deres hjem og dermed frygten for en usikker fremtid?

Hvad vil De gøre for at sikre at psykisk syge der opsøger behandling, i håb om at blive et aktiv til samfundet igen, ikke mister deres boliger, selvom de tilhører en bestemt aldersgruppe, eller skal have arbejde ved siden af den ofte døgnkrævende behandling som disse patienter modtager, for at være sikre på at kunne betale for opholdet på bostedet for psykisk belastede personer, samt at sikre at de også har et hjem at vende tilbage til?

Kan det være rigtigt at 20-24 årige ikke har ret til mere end 4700 efter skat om måneden, til både husleje og andre faste udgifter, selvom disse dokumenteret overstiger 4700 kr. om måneden?

I så fald det er korrekt, hvad begrundes De og Deres ministerie så baggrunden for samt accepten af udformningen af loven med? Samt er De som minister da interesseret i at ændre loven, så de 20-24 årige også kan få øget kontanthjælp, ved dokumenteret behov herfor, samt måske få dækket den ene eller samtlige af deres huslejer mens den psykiatriske patient er i et behandlingsforløb, så patienten da kan koncentrere sig om at blive rask fremfor om patienten kan betale huslejen og dermed har et hus at vende hjem til?

Venlig hilsen og håbet om at De vil se nærmere på at ændre loven, da det ikke gavner en psykiatri bruger, samt dennes pårørende at skulle bekymre sig om tiden efter behandlingsforløbet er slut, f.eks. det at skulle finde et nyt hjem til den psykisk syge (jf. at psykisk syge i følge mine egne erfaringer og mange undersøgelser, kan have svært ved at håndtere skift og dermed kan en pga. pengemangel, påtvunget fraflytning fra en given adresse til en anden, medføre fornyet nedtur for den psykisk syge) og dermed fare for at det går helt galt igen.

Karsten Egtved
Menneskeretsforkæmper, medl. af Amnesty International Munkevangen 10 4600 Køge

Ps. jeg mener såfremt det forholder sig sådan at fordi en patient er mellem 20 og 24 år, kan denne ikke få penge til at klare sig økonomisk, er korrekt, vil det være i klar strid med FNs internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og især med fokus på Art. 9, hvordan forholder De Dem som minister til denne påstand sammenholdt med lovens faktiske udformning?